

mark. Både bevidstheden om folks ernæring og deres kalorieindtag og lige så vigtigt aktiviteten, altså deres kalorieforbrænding, skal der være fokus på.

I Venstre tror vi ikke på, at man kan tvangsfordre folk til en sundere livsstil. Her er forbrugers egen viden og vilje det afgørende. Denne bevidstgørelse, som der nu bliver taget ekstra fat på, kræver mange aktørers medvirken, for der er mange facetter i indsatsen. Derfor synes vi om ministerens tiltag på kostområdet: de ni tiltag omkring partnerskaber, det at udvide den viden, man får formidlet ud på skolerne, og det, at man får det direkte ud til de børn, unge mennesker og familier, der måtte have problemer med overvægt.

Man kan aldrig tænke forbrugeren ud af ansvarsfordelingen, og derfor kan man godt spørge om det, som andre kunne finde på at argumentere for: Nyttet det at bruge skattebetalte madordninger i folkeskoler, hvis børn ikke vil spise maden, hvis de alligevel får sukkermorgenmad eller fed aftensmad eller ønsker at tilbringe deres dag foran en computer? Nej, vi skal arbejde med den fælles bevidsthed og den enkeltes viden for at motivere til en sundere livsstil. Det er holdningsændringer, der er vejen; det er ikke antallet af madordninger finansieret af skattekroner.

Myndighedens ansvar er vidensopbygning, rådgivning og kontrol. Man kan lidt populært sige, at myndigheden skal have ansvaret for alt det, forbrugerne ikke kan se eller ikke med rette kan vide. Vi skal sørge for, at uønskede stoffer ikke finder vej til maden; vi skal sørge for, at kontrollen er hensigtsmæssig og dynamisk, så vi sætter ind der, hvor det kræves, der, hvor det skaber tryghed for, at vi ikke bliver syge af vores fødevarer. Og hvis uheldet er ude, skal vi via sanktioner kunne tydeliggøre det, når ansvaret er producentens.

Derudover har myndighederne ansvaret for at levere de rammer, der skaber mangfoldigheden i køledisken. Her er svaret åbne markeder med deraf følgende konkurrence i alle led. Ligeledes har myndigheden ansvaret for de rammer, der skabes for forbrugers reelle frie valg, nemlig adgang til den nødvendige information om varen.

Derfor ønsker vi i Venstre så meget mærkning som overhovedet muligt. Vi ønsker en fyldestgørende og relevant ingrediensliste, oplysninger om tilsætningsstoffer og særlige karakteristika,

men også gerne den ernæringsmæssige værdi oplyst til forbrugerne.

Det er et arbejde, som fødevarerministeren har kæmpet for i EU, og vi kan se, at det vil man arbejde videre med. Ros til, at der er udviklet ingredienslister for de europæiske varer, at der skal oplyses om allergene stoffer, og vi ser frem til den dag, hvor man også får kæmpet sig til, at næringsværdi er et krav til fødevarerne.

Netop vægten på fælles regler og dermed på samarbejdet er nødvendig, hvis mangfoldigheden skal sikres. Der er steder, hvor vi ikke er hundrede procent enige med vore kolleger i andre EU-lande, men samlet set vurderer vi, at arbejdet hen imod den højest mulige fællesnævner skal fastholdes, også selv om det betyder, at der kan være en snip her og der, som ikke blev præcis, som vi forestillede os.

Et godt eksempel er ministerens nye tiltag med at fravige økologimærket, for det er netop det at lave de fælles EU-regler, at skabe ordninger, der gør, at vi kan få flyttet varerne over grænserne og stadig væk tilbyde forbrugerne noget fornuftigt, som skal sikre forbrugerne mangfoldigheden og sikre den reelle tryghed i forhold til alle de varer, der findes i køledisken.

EU-samarbejdet giver ikke blot forbrugeren sikkerhed for andre varer end vores egne. Det giver også mulighed for at trække på flere forskningsresultater, for at få flere farlige stoffer vurderet og få fælles godkendelse af nye produkter og metoder. Vi er glade for det samarbejde i EU.

Jeg har skitseret den ansvarsfordeling mellem producent, forbruger og myndighed, som redegørelsen lægger op til. Vi føler os trygge ved ansvarsfordelingen. Vi er glade for den store grad af frihed til den enkelte, som det også tillader. Venstre føler sig trygge ved den førte fødevarerpolitik. Det kan forbrugerne også gøre.

KL 10.10

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Nu er det jo ikke så længe siden, at ordføreren fra Venstre var ude i det private erhvervsliv. Derfor kan jeg ikke lade være med at tænke på, hvordan ordførerens tale ville have været, hvis han skulle have præsenteret det her oplæg på virksomheden som noget, det også ville være resultatgivende, som ville være noget, der ville sikre, at man sådan set kom videre, når det drejer sig om sunde fødevarer.

Nu er det imidlertid sådan, at hr. Henrik Vestergaard nu repræsenterer virksomheden Dan-